

Jsem se vydala tím autobusem. Brtník potřeboval být v práci brzo, aby si napracoval přesčas, který bude potřebovat, až nám za pár dní povezou beton. Protože to voni nejezděj, když člověk jede z práce. No a popravdě, mně se fakt nechtělo vstávat dva dny před tím, než odjedu do prase ☹️. Páč to bych musela, když potřeboval jet brzo. Dobře, tak dva dny ne, ale jeden den určitě ☹️. Takže jsem si vynašla spoj... mimochodem, děcka pozorte, nevím jak pro koho, pro mě je to novinka, že na mapy.cz se dá taky vyhledávat spojení (kdo to neví - na mapy.cz v pravé části, kde je vyhledávání, je i ikonka TRASA - po kliknutí si nahoře vyberete zda trasu chcete jet autem, autobusem, pěšky, na kole.... a pak zadáte start a cíl. U autobusu pak doplníte ještě datum a čas a je to) a zatím se mi to jeví výhodnější, než celý idos, kterej mi kolik spojů vůbec nenašel..... vynašla jsem si tedy spoj - brzký ranní. Nebo takhle - úplně na místní poměry jako brzkej nejní, ale pro Pražáka už jo.

Když sednu do autobusu v 6:40 a popojedu tímhle směrem (zcela opačně, než jezdívám domů), tak v támdletý vesnici mi za minutu přijede jinej autobus a! Ten už mě doveze do Prahy. Vyhledanej jízdni řád navrhoval pak vystoupit v Prahy v Divoký Šárce, předsnout a autobus a dojet do Řep, kde si sednu už na tramvaj. Zašťárala jsem ešče víc a zjistila, že by se mi spíš vyplatilo dojet až na konečnou na Veleslavín, tam skočit do metra, dojet k nemocnici Motol, tam hupnout na autobus, kterej mě doveze k tramvaji. O něco víc pobíhání a přestupování, ale uspoří to trošku čas.

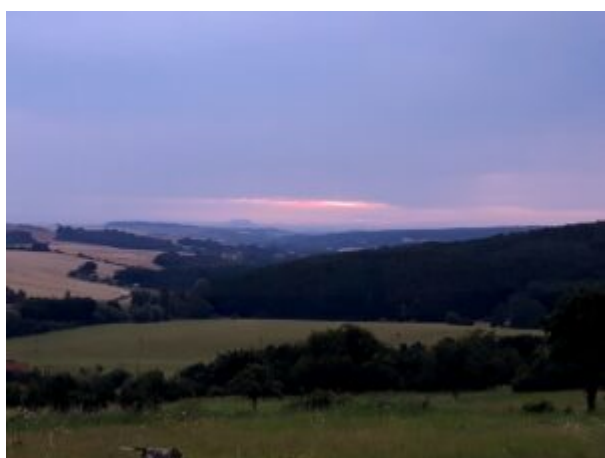
Tak jo, bude zase dobrodružo. Jsem teda netušila, že mi to udělá dobrodružnější ještě i Tali, ale jaksi, čemu bych se divila, že jo. Pro ten den jsem vzala venčení pod taktovku já, aby Brtník vstal a rovnou jel. Znamenalo to sice teda vstávat ve stejný čas jako obvykle, i když vyrážet budu až o hodku pozdějš, ale to neva. Užiju si po dlouhý době procházení s ohaříkama před prací.

Když ráno zazvonil budík a já ho odmávla, že až za chvíli, dávala jsem si tentokrát velikýho pozóra, abych to neprokoučovala a neusnula víc, než by bylo zdrávo. Po třetím zazvonění se mi konečně podařilo vstát a mohla jsem uvítat nový den ☹️ ☹️. Jo, mohla, ale nevíkala, protože na todle teda ráno rozhodně nemám momentálně energii. Uvítám zato pořádně ale ohaříky. Rumíček byl nuňavě nadšenej z toho, že se nevstávalo v nekřesťanskou dobu, jako když jdou s páníkem ☹️ ☹️. Rozvalil se na zádička a musela jsem mu drbat pupík a on dělal ščenátko malinkatý, zakončil to tím, že si víc než roztomile mudlal hlavu pacinkama. Pak se mnou šli provést ranní hygijenu a následně jsme vypadli ven. Mouses už se někde flákal a tak jsme šli

Tentokrát opačným směrem.

ve třech. Tali už při odchodu byla za potížístku a tak jsem ji obratem vzala na vodítko. To ji zpravidla srovná brčka a pak funguje už normálně.

Brčka jí to srovnalo tak na půl trasy. Kdy poslouchala pěkně a komunikovala. A já si tak mohla užít to, že nad hlavou se mi do mraků schovával měsíc, kdežto za zády se budily červánky.

Zatímco si pak Tali počuchávala v trávě, připravila jsem na cestě Rumíčkově, k jeho velké radosti, čmoucháníčko. Tali jsem ho připravila taky a dostala ho za odměnu za pěkný přivolání. A tím jsme taky skončily. Pak už to stálo - řekněme taktně za starou belu a na konci už hrozilo, že bych možná mohla i nestíhat vyrazit z domu v naplánovanéj čas. Tak to už mi teda trpělivost došla. Domů jsme pak šli s Rumíčkem votrávený jak ti švábi. Abych mu to trochu vynahradila, zablblí jsme si s lezením po stromech. Jak jsem předpokládala, došli jsme později, než jsem měla v plánu. Takže honem ustlat a uvést postele do pohřebního módu ☐, všechno zkontrolovat, některejm - těm hodnejm - pejskům rozdat odpustky a pak svižně vypadnout z Domečku.

A seběhnout kopeček travičkou pěkně dolů do vesnice. Ovšem tentokrát nikoliv ve sportovní obuvi, či holínkách, jako když jdu s ohaříkama, ale pěkně na podpatcích. Jako jo, moje podpatky jsou dycinky bytelný, ale přece jen ten terén je vhodnější na ty holinky ☐. Takže tady jsem na svižnosti dost ztratila ☐. Možná jsem se spíš tak jako batolila ☐. Ne ba ne, ale jak jsem se obávala, abych nepromeškala odjezd autobusu, zdálo se mi to tempo nedostatečným. Nicméně bylo a na zastávku jsem dorazila nejen včas, ale taky s předstihem.

A to mi umožnilo se poinformovat, co mě čeká. Dvě zde již čekající dámy jsem pěkně slušně pozdravila a pak se zeptala jedny z nich - tý, kde jsem předpokládala, že jezdí pravidelně do práce - tedy směr co jsem potřebovala, jak to bývá s přestupem v té vesnici o několik kilometrů dál. Je tam totiž na přestup jen minuta. A... co když se to nestihne?

Paní mi poradila, že v případě že se ví, že nám autobus ujede, tak dost často řidič to dá vědět a pak je lepší jet dál, až do města, kde se zase autobusy potkají a kam se dostaneme vždycky dřív, protože ten druhý- tzv. pražák, neb jede už přímo do Prahy - ten se pak odkloní a jede obklíkou. A že tady bohužel jezdí týpek, který se baví tím, že vám opravdu ujede. Paní tehdy nechal dojít ke dveřím a tadáá odjel. Ač ví, že další spoj hned tak nepřijede □ . Tuhle zábavičku některých nedospělých jedinců za volantem odmávnete ve velkoměstě, kde fakt za chvíli jede něco dalšího. Ale tady? Tady je to, podle mě, už vyloženě úchylárna. Na druhou stranu tady prý jezdí s autobusem milá a vlídná paní řidička, která vždycky naopak počká.

-
- Pak už přijel autobus a já se chystala nastoupit. Mno.... ještě, že jsem se paní dala do hovoru, protože to byl totiž úplně jiný autobus, než jsem potřebovala □ . Shodou okolností přijede krátce před tím naším. Ten přijel opravdu hned vzápětí. Nastoupila jsem si a usalašila se u okýnka. A zase - užívala jsem si tu cestu. Je tady u nás krásně. Připadáte si furt jak na prázdninách, ať jedete kterýmkoliv směrem. V místě, kde se mají autobusy poprvé potkat, náš řidič ještě nevěděl, jak si stojíme a tak jsme s paní jely dál. Pak nám dal řidič echo a my vystoupily. O pár vteřin dojel pražák a za volantem seděla ta zmiňovaná vlídná paní řidička. A je fakt milá. A taky šikovná (Stejně tak jako je šikovnej pan řidič toho prvního spoje. Neb mi při nastupování poradil, že mi může prodat lístek přímo až do Prahy a navíc, mám-li Lítačku (což mám), vyjde mě to ve výsledku levněji. Výborný. Ušetřil mi myslím dvacku nebo tak.) Prokličkovali jsme městem a pak už jen svištěli po dálnici. Když jsem pak vystupovala, ještě jednou jsem paní poděkovala za konzultaci a popřály jsme si hezký den. Já zamířila na svoje nástupiště v metru a ona do opačného směru.

Metro se dostavilo přesně v momentě, kdy jsem došla a stejně tak následně autobus a tramvaj. Tohle byl hodně hladkej let. Vlastně první hladkej let, za ty moje čtyři jízdy. Což bylo o to příjemnější, že to bylo směrem do práce a nepřišla jsem tedy ještě později, než mi

Tentokrát opačným směrem.

zabrala cesta samotná. Jasně, že je to příjemný i cestou domů, ale když se to zadrhne směrem do prasé, je to výrazně blbější, než cestou dom. No ale jsem ráda, že jsem vynašla další aspoň trošku použitelný spoj a ve zcela novém směru, než když jedu domů. Je to tak o to zábavnější.